

Forfatter: Beck, Johan Vilhelm

Titel: BREV TIL: Clausen, Johannes Carl Emil FRA: Beck, Johan Vilhelm (1868-01-07)

Citation: Beck, Johan Vilhelm: "BREV TIL: Clausen, Johannes Carl Emil FRA: Beck, Johan Vilhelm (1868-01-07)", i *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*, O. Lohse, s. 151. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991745-000-shoot-L0019917450000096.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Vilh. Becks Svar.

Ørum Præstegaard 7. Januar 1868.

Du er en inderlig kjær og trofast Ven! og jeg fortjener slet ikke dit Venskab; dit Brev gjorde saadan et underligt Indtryk paa mig; thi jeg havde lige i Forvejen siddet og moret mig over Pauline; jeg syntes, hun var saa morsom, og jeg var glad over min nye Udnævnelse¹⁾; en saa prægtig Titel havde jeg aldrig drømt om at opnaae. Men da jeg havde læst dit Brev, var Morskaben forbi; Pauline blev saa ækel i mine Øjne paa en Gang; det er din Skyld. Saadan en væmmelig Løgnerske! Men jeg kan dog ikke blive vred paa hende for den Titels Skyld, der er saa grinagtig. Nu, kjære Ven! bliv nu ikke vred paa mig for mit »lette og flotte Sind«; det er galt, ak ja, ofte rent galt; men det er saa vanskeligt at tage det anderledes; thi jeg synes nu, at det Hele er saa mageløs ubetydeligt. Alt det Øvrige, som man skriver om mig, har jeg ikke læst en Tøddel af; Du har selv engang lært mig: arbejd og skjænds ikke! og der har Du lært mig noget godt. Pauline vil jeg heller ikke skjændes med, men for Missionens s. 152 Skyld synes jeg dog, at hendes nederdrægtige Løgne skulle erklæres for Løgn; og vil Du og Rønne ikke, som hun jo frier til, saa maae jeg og vil gjøre det ganske kort i »Fædrelandet«¹⁾, og saa ikke et Ord mere, hvis jeg kan undgaae det. Skrive et særligt Skrift derom kan jeg i hvert Fald ikke nu; og hvis denne Sag føres videre og indtager større Dimensioner, saa saae jeg gjerne, at Du overtog Behandlingen af Pauline; thi Du kan nu gjøre det saa pænt; jeg skal gjøre mig Umage for at skrive rigtig pænt og tørt i »Fædrelandet«, men Du veed nok, at i Længden gaaer det ikke for mig.

Jeg sysler i denne Tid med en Postil²⁾, og det er vist et bedre Arbejde end at slaaes med Kvinder. Har Du ikke undret Dig over, naar hun vil udnævne mig til Noget, ikke har udnævnt mig til »Trolde i Æsken«. Det er egentlig saa morsomt, naar Grundtvigianerne ere trætte af at slaae paa den Ene af os, saa begynde de paa den Anden; vi ere dog de værste Trolde i deres Øjne. Nu, kjære Ven! bliv ikke kjed af mig, fordi Du ikke faaer et grundigere Brev, men hold af mig og lad mig være Eders bedste Ven

Vilhelm Eroberen.